

ISSN 2181-7324

ЎзМУ ХАБАРЛАРИ

№ 1/6 ◊ 2017

Ижтимоий-
гуманитар
фенлар
йуналиши

Направление
социально-
гуманитарных
наук

*Social
humanitarian
sciences*

ВЕСТНИК НУУЗ ◊ АСТА NUUz

МУНДАРИЖА

Тарих

Алимов Ж.А. Ўзбекистонда от спорти: тарихи ва истиқболлари	4
Ахророва А.Н. Сомонийлар даври архитектураси ва адабий мухити тарихини ўрганиш	7
Ашурев А., Ибрагимов Ҳ. Гандбол тарихи ва унинг Ўзбекистондаги ривожи	10
Бахтиёрзода О.Б. Геология Туркестана в годы первой мировой войны	13
Гайбуллаева Ю.А. Ўзбек халқи лиbosларида икlim шаронити ва моддий-маънавий ҳолатнинг акс этиши (XIX-XX асрлар мисолида)	16
Джураев Д.У. Туркистон халқ таълими ташкил этилиши ва бошқарилишининг педагогик хусусиятлари	18
Жўраев З.М. Шарқона давлат бошқарув анъаналарининг мантикий давоми	22
Ийманова Да.А. Ўзбекистонда қишлоқ хўжалик кадрларини шакллантиришдаги баъзи жиҳатлар ва уларнинг оқибатлари (XX асрнинг 40-90-йиллари)	26
Мансуров М. Фарғона вилоятида миллий фольклор туризмини ривожлантириш имкониятлари	30
Насиров О.Н. “Ўзбекпахта” акциядорлик жамияти фаолияти (1925-29 йй)	34
Орзиев М.З. Бухорода даврий матбуотининг шаклланиши (XX аср бошлари)	36
Турсунов Н.Н. Сурхон воҳаси аҳолисининг моддий маданиятида ҳунармандчиликнинг ўзига хос жиҳатлари	40
Хакимова Ш.С. Ўзбекистонда мактабгача таълим муассасалари тарихига доир	44
Ҳамидова М.С. Амир Темур болгарининг ўрганилиши	47
Ҳашимова Г.У. Туркистон АССРнинг биринчи “қонуний асоси”	51
Холов В.Ю. АҚШда Ўрта Осиёни ўрганувчи тадқикот марказларининг шаклланиши ва фаолияти тарихидан	54
Ҳайитов Ж.Ш. Туркистон минтақасида янги экин навларн тарқалиш тарихидан (XIX аср 2 ярми – XX аср бошлари)	57
Эшонқулов Ш.Э. Зарафшон воҳаси аҳолисининг этногенези, этнологиясининг ўрганилиш тарихи ва манбалар бўйича талқини	60
Yusupova D.J. O'rta Osiyoning tarixiy-kartografik jihatdan yoritilishi	64
Фақсафа	
Абдуазимова З.А. Экологик ахлоқ қадриятларини шакллантиришга глобаллашувнинг таъсири	67
Аминова Ф.Х. Педагогик тафаккур ўқув-тарбия жараёнининг энг муҳум омили сифатида	70
Ашшамуратова С.К., Марданов З. Современные проблемы и критерии профессиональной подготовки учителей биологии на основе модульной технологии	74
Асланова О.П. Таълим жараёнида ўқитувчининг тафаккур тезтиги ҳамда унинг амалиёт билан уйгунилиги	77
Atamuratov R. Virtual muzeylarning rivojlanish istiqbollari	80
Ахророва З. Ўзбекистонда медиатоълим истиқболлари	83
Бабаниязова М.Ю. Инновацион фаолиятда креативликнинг аҳамияти	86
Бердиев Б.Р. Социал стратификация мазмуни ва моҳияти	90
Давронова Д.С. Миллий истиқбол мағкураси асосида онлода ёштарнинг гоявий-сиссий маданиятини шакллантириш	94
Жабборов У.А. Некоторые параметры внедрения педагогического опыта зарубежных стран в подготовке учителей английского языка	96
Ибрагимова Н.А. Экологик баркарорликни таъминлашда ҳалқаро ташкилотлар билан ҳамкорлик масалалари	99
Каланов К. Религиозные ценности в социокультурной характеристике сакральных мест	102
Камбаров А., Нажмиддинова М.М. Ёшлар мағкуравий иммунитетини шакллантирища миллий қадриятларнинг ўрни масаласи	106
Мансуров А.С. Ижтимоий жараёнларни моделлаштириш ва тизимлар таҳтил	108
Марозиков А. Соглом она – соглом бола муҳофазасида экологик соғлиқнинг аҳамияти	111
Махкамов К. Миллий ва тарихий онгнинг ўзаро боғлиқлиги	114
Музafferов Ф.Д., Нарзиев З.И. Муҳаммад Фаззолий таълимотида инсон масаласи	116
Н. Ҷ. М. Ж. Социаль-фаатлари усту ворлиги – ижтимоий қадриятлар меҳони	119
Натиро-сипов С.И. “Социаллик” ва “ижтимоийлик” тушунчаларининг ўзаро муносабати	123
Норматова Л. Аҳзеҳ ва комил инсон гояси	126
Очилов З.С., Хайдаров О.А. Педагоглар малакасини оширишда мультимедиали лойиҳаларнинг айrim жиҳатлари	129
Розимова Е.Ю. Ижтимоий кенгаши – ҳалқ ва армия бирлиги, ҳарбий анъаналар давомчиси	133
Сабирова У. Ҳамон таълим тизимида Болонья шартномасининг ўрни	137
Сапаров Б.Б. Ҳамон таълим тизимида миллийлик ва умуминсонийлик уйгунилиги	141
Таджинев Д.Б. Ўзбекистонда ўқитиша музалифлик технологияларидан фойдаланиш	145
Туйчиев Б.Т. Бернундиган Исто-Сино ёзишмалари (Аристотелнинг “Осмон ҳақида” асари асосида)	148
Умаров Л.М. Укитиша музалифлик тарбијати таркиблаштирилиши	153
Усмонова Да.Т. Касбий таълим тизимида вчилар ижодий қобилиятларини ривожлантиришнинг психологик хусусиятлари	156

КАСБИЙ ТАЪЛИМДА ЎҚУВЧИЛАР ИЖОДИЙ ҚОБИЛИЯТЛАРИНИ РИВОЖЛАНТИРИШНИ ПСИХОЛОГИК ХУСУСИЯТЛАРИ

Усмонова Д.Т. *

РЕЗЮМЕ

Маълумки, таълим бериши жараёнини бир неча босқичларга ажратиш орқали амалга оширила Натижада, таълим олувчиларни таълимнинг ҳар бир босқичидаги бадий-ижодий ривожланишлар ўрганиши, таҳлил этиши имконияти яратилади. Мақсадда касбий таълим олувчиларни заргарлик санъати композицияларини ўрганиши жараёнларидаги ижодий ривожланишлари билан бо бўлган психологик аспектлар қараб чиқилган.

Калим сўзлар: бадий ижод, жараён, фаолият, касбий, таълим, заргарлик, композиция, психология

“Ижодий жараённи тадқиқ этишдан мураккаброк нарса йўқдир”, - деб таъкидлашади психологлар. Дарҳакиат ижод жараённинг характеристики, шакллари, методлари ижодкорнинг шахсий услубига боғлик ҳолда доимий ривожланишда бўлади ва шаклан ўзгариб туради. “Қанча ёзувчи бўлса, шунча ижод услуби ҳам мавжуд”, - деб таъкидланган [4].

Ижод жараённинг психологик муаммолари ҳақида [1;3;4] ларда атрофлича қараб чиқилган. Уларда ижоднинг ижодий, ҳиссий-эмоционал, интеллектуал ва шахсий ибтидолари яхлит, ажралмас интегратив хусусиятга эга эканлигини таъкидлаган.

Педагогик луғатларда “ижод” “бадий асарнинг образли гояси шаклланишидан бошлаб уни рӯёбга чиқаришгача бўлган жараён, борликни кузатишнинг бадий образга айланиш жараёни” сифатида талкин этилади. Мазкур таърифдан кўриниб турибдики, ижод ғоянинг “шаклланишидан унинг рӯёбга чиқишигача” бўлган босқичли ривожланиш жараёни бўлиб унинг бу жихати ўқувчиларнинг ижодий ривожланиши педагогик жараёнини тадқиқ этишда муҳим аҳамият касб этади. Шу ўринда таълим бериш жараёнини бир неча босқичларга ажратиш амалга оширилади ва таълим олувчиларни таълимнинг ҳар бир босқичидаги бадий-ижодий ривожланишларини ўрганиши, таҳлил этиши имконияти яратилади.

Бадий ижодни “аклий меҳнатнинг санъат ва адабиёт асарларида алоҳида белгилари билан намоён бўладиган жараён” тарзида ифодалаган[5]. Ушбу таърифдан аён бўладики, ижоднинг негизида аклий фаолият (ёки аклий меҳнат) ётади [5]. Мазкур ҳолатни татбиқ этган ҳолда таъкидлаш жоизки, композицияга ўргатишдан мақсад, талабаларнинг фикрлашлари натижасида “маҳсус, алоҳида санъат асари” яратилишидан иборатdir.

Шунинг билан бирга, Л.С.Виготскийнинг фикрига кўра, инсон фаолияти натижасида яратиладиган бирор-бир янгилик у ижодий фаолият натижасида яратиладиган ташки олам моддий қиймати бўладими ёки инсон ички дунёсида мавжуд бўладиган, ички оламда сезиши мумкин бўладиган ҳиссиятими, бундан катъий назар, у ижодий фаолият бўлади. Бу таърифдан хулоса килинадиган бўлса, “ижодий фаолият натижасида реал моддий маҳсулот ҳам яратилиши мумкин ва шунинглек, инсоннинг ички ҳиссий-эмоционал ривожланиши ҳам ижод жараённига хос бўлади” [2]. Шунинг учун ҳам ижодий жараённи ҳиссиятларсиз, инсоннинг

ҳиссий ривожланишидан айро ҳолда тасаввур килиш ҳам мумкин эмас. “Бадий ижод – бадий фаолиятсиз тасаввур ҳам этиб бўлмайди унингиз мавжуд бўлиши ҳам мумкин бўлмаган ҳолатдир. Ижод тушунчаси назарий фикр жараёни моҳиятини мазмунан аниклаш имконий беради. Айнан назарий тафаккур килиши инфаолиятидаги амалиёт ва инсон психологияни шаклланиши орасидаги боғловчи бўғин бўлиб кормай, балки ижодий жараён ҳамдир” [2].

Педагогик тадқиқотларда таълим олувчи нинг заргарлик санъати композицияларини ўрганиши жараёнларидаги ижодий ривожланишлари бу боғлик бўлган икки блокни ажратиб курсатиб мумкин. Психологик аспектни ифодаловчи бир блок талаба шахсига эстетик таъсир курсатиб умуман, амалий-декоратив санъатнинг, жумладан, заргарлик санъатининг муаммаси билан боғлик. Бу аспект умумий эстетик ривожланиш, талаба шахсига ривожланиши унинг бадий-касбий тайёргарликнинг шакллашасалалари билан ҳам боғлик. Иккинчи бошни блок – педагогик блок ва у заргарлик санъати композициясини ўқитиш шарт-шароити. Ўзининг аниқ, ўзига хос сифатларини нафас этадиган ташкилий-дидактик принциплар боғлиқдир.

Бадий-ижодий билишнинг (яъни этишининг) шакллари сифатида психологияни кўйидагиларни кўрсатадилар: сезилар, идрок, ижодий тафаккур, фантазия. Фаолият, ифодаловчи, ижодий ёки комбинацион бўлганинига “Фаолиятнинг бир турини қайта яратувчи репродуктив деб аташ мумкин; у бизнинг хотири билан узвий боғлик бўлади, унинг мазмун-мисбати кўйидагиларда намоён бўлади: инсон ҳаракатларининг аввалдан яратилган ва чиқилган хулкий усусларни қайта каашф этади. Уларни ўз хотириасидаги тасаввурлари асосида тиклайди” [1].

Фаолиятнинг бу тури таълим амалиётида, яъни таълимнинг бошланғич жараённида, талабаларни заргарлик композицияси ҳақидаги илк тасаввурлари шаклланиши жараённида қўлланилади. У презентацияларни, конструкцияларни, деталларнинг ўрнини анъана орнаментни ўрганиши ва орнаментнинг заргарлик махсулоти конструкциясига боғлик жиҳати ўрганиши билан боғлик тарздаги жараённинг мақсади бўлган нусха кўчиш (график нусхалар, ўлчамларни аниклаш кўчиришда) намоён бўлади.

Бадиий қобилиялтларни ривожлантириш учун ёки комбинацион ғаолиятдан фойдаланишиди. Онгимизнинг бу комбинациялаш ҳусусияти психологияда тасаввур ёки фантазия деб аталади. Унинг комбинациялаш ҳусусияти ёрдамида инсон фикр юритиши, комбинациялаштириши, ўзгартирниши натижасида, яъни бирор бир янгилик ғатилиши жараённида ижодий тафаккур ривожланади.

Ўкув ғаолиятида заргарлик санъати соҳасида булажак мутахассисни касбий тайёрлашнинг асоси булган янги лойиҳаларни яратиш ўқувчиларни ёжодий ғаолиятга йўналтиради. “Айнан ижодий ғаолият инсонни келажакка интиладиган, келажакни яратадиган, уни ўзгартирнишга интиладиган тарзда шакллантирувчи ғаолиятдир” [1]. Инсоннинг борлиқ билан боғлиқ алоқасининг бу шакли – тасаввурнинг ҳар кандай маҳсулни борлиқдан олинган элементлардан яратилиб, инсон таъкибаси асосида вужудга келади. Тасаввур ҳар кандай ижодий ғаолиятнинг асоси сифатида маданий турмуш тарзининг барча жабхаларида бир тал намоён бўлиб, бадиий ижод мавжуд булишини тъминлайди. А.А.Малик-Пошоевнинг таъкидлашиб: “Тасаввур ҳиссий тажриба маълумотларни эркин бошқариш жараёни сифатида бадиий ҳусусиятларга эга бўлмайди, бу ҳусусиятлар инсон тасаввури ёрдамида эстетик ҳис-туйғуларнинг таносиб образини излаши жараённида вужудга келади” [3].

Ўз даврининг руҳиятини акс этдирувчи образ тмиш мусаввир-заргарларининг диккат марказида бўлган. Уста заргарлар теварак олам билан бевосита звий алоқадаги мухитда, унинг шакллари, тарнишлари, воқеликлари намоён бўладиган мухитда ижод килгандар. Улар ҳайвонлар, таррандалар, ўсимликлар оламининг хаётини тозатиб борганлар. Ўтмишнинг уста заргарлари ўз тарзларида ўзлари учун одатий бўлган, ўз турмуш тарзларида мавжуд бўлган, меҳнат жараённида амалга ошириладиган нарсаларни ўзларининг ўшунчалари, тасаввурларидан келиб чикиб акс диргандар.

А.А.Малик-Пошоев таълим олувчи образини сийдагича тасаввурда баён этади: “У бир бўлак трук ёғоч ҳам, бир парча лой ҳам эмас. Унинг кутида қаърида ўзлигини намоён килишга ундовчи имадир, маъқулроғи кимдир бор. Инсон шахснинг ривожланиши маълум маънода ўз шахсиятини тақорлашдан, унинг ўзидан бошка хеч мида тақорорланмайдиган ўзлигига қайтишидан борат” [3]. Бундай позиция педагогни ҳар бир таъвида хали сифатлари намоён бўлмаган, тақорорланмас, ноёб, ўзига хос шахсни кўра билишга шайди. Бундай педагог ўзининг “бала шахснини таълимлар ва хулқ-атвор меъёрлари билан таъдирилиши лозим бўлган бўш идиш” тарзida таъбул килувчи касбдошларидан мутлақо ўзга тарзда ғеолият олиб боради. Ижодий ёки комбинацияловчи ғаолият танловли ёндашув мавжуд булишини такозо этади. Танловли ёндашув заргарлик композициясини шакллантиришда элементларни ёки иш даврининг ўша жараённида

энг макбул мотивнинг аналогини танлашда муҳим аҳамият касб этади.

Мусаввир учун бутун борлик оламдан ғоя образини имкон даражасида яхшироқ, аникроқ, ёркинроқ акс этдириш имкониятини берувчи мотивни топа билиш, ажратиб олиш муҳим аҳамият касб этади. Зарур бўлганидан ортиқча маълумотларни чиқариб ташлаш – гояни етказиш учун энг аҳамиятлilarини танлаб олиш, унга бадиий шакл бериш. Одатда заргарлик санъатида таркибий кисм элементларининг минимал сони билан иш олиб борилиши сабабли, ортиқча элементлардан воз кечиш малакаси – композиция устида ишлаш – энг асосий принциплардан бири хисобланади. Мусаввир заргарнинг танловли ёндашувга асосланган ғаолияти ва заргарлик санъатининг бадиий-ижодий жараёни конуниятлари юкоридагиларга асосланган. Касбий бадиий таълимда ижодий ривожланиш бадиий қобилиялтларнинг шаклланишини такозо этади.

Қобилият – инсоннинг муайян тарихий шаклланган ижтимоий фойдали ғаолият турига ярокли булишини таъминлаб берадиган психик ҳусусиятлар комплексининг мураккаб бирлигидир. Ҳар кандай қобилият бирор бир нарсага, жараёнга, воқеликка нисбатан бўлган қобилиятдир. “Қобилиялтлар – ғаолият ёки бир неча хил ғаолиятларни муваффакиятли амалга оширишда билим ва кўнікмаларга бевосита боғлиқ эмас, бироқ уларнинг ёрдамида ғаолиятнинг янги усуслари, ўллари ва йўналишларини тезроқ ва осонроқ ўзлаштиришга кўмаклашувчи индивидуал-психологик ҳусусиятлардир” [6]. Қобилият ва истеъодод факат анатомик-физиологик нишоналар, куртакларгина туғма бўлади, қобилиялтларнинг ўзи эса ғаолият натижасида шаклланади ва уларни ривожланирувчи куч зиддиятлар орасидаги курашдан иборат [6]. Алоҳида қобилиялтлар ғаолиятнинг муваффакиятли амалга оширилишини таъминлай олмайди, факат уларнинг маълум бир муайян бирикмалари ғаолиятнинг муваффакиятли, самарали амалга оширилишини таъминлаши мумкин. Қобилиялтларнинг бирикмасини – истеъодод деб аталади [6].

Қобилиялтлар билим ва малакаларни эгаллаш, янги тажрибаларни ўзлаштириш имкониятидир, натижка эса қатор шарт-шароитларга боғлиқ бўлади: инсон билим ва кўнікмалар зарурлигига эҳтиёж сезадими, унинг теварак-атрофдаги кишилар (оила, коллеж, ўртоқлари) бу билим ва кўнікмаларнинг эгалланишига қизиқиш билдирадиларми, унга ким ва қандай даражада таълим беради, унинг эгаллаган билим ва кўнікмалари қўлланадиган, мустаҳкамланадиган меҳнат ғаолияти қай тазда ташкил этилади. Бундан хулоса шуки, болада мусаввирликка (рассомликка) оид қобилиялтларнинг аникланиши унинг рассом булишини зинҳор кафолатламайди. Мусаввир булиш учун болада бадиий ғаолиятта қизиқиш ўйгониши, унда бу ғаолият тури билан шуғулланиш учун мотив шаклланиши лозим: мотив вақт ўтиши билан эҳтиёжга айланади.

Кобилиятлар ҳакида сўз юритганимизда инсоннинг индивидуал-психологик хусусиятларини, яъни инсонлар бир-биридан нималари билан фарқ қилишларини назарда тутамиз. Бу фарқлар ҳам сифатга оид, ҳам микдорий бўлиши мумкин.

Агар биз ўкувчи бошқалардан фарқ килувчи бастакорлик қобилиятига эга деб **хисоблайдиган** бўлсан, бу унинг бошка ўкувчилар билан бир хил шарт-шароитларда композициянинг конструкциявий хусусиятларини, ноанъанавий композицион ечимларни бошқалардан тезрок ва осонрок топишини билдиради. Бизнинг **фикримизча**, бастакорлик қобилияти куйидагиларда намоён бўлади: ўкувчи бадиий образ яратиш муаммосини муайян даражада **мустакил ҳолда** оригинал равишда ҳал қиласи; муаммони ҳал **қилиш жараёнида** эмоционал-ижодий тасаввурни **тезлик** билан кўллай олади.

Маълумки, бир хил ёки ўхаш натижалар кайд этилган фаолиятлар негизида турли хил қобилиятларнинг биримлари ётиши мумкин [7]. Бу мусаввир-заргарларга таълим бериш соҳасида куйидагиларда ўз тасдигини топади: турли қобилиятларга эга **бўлган** икки ўкувчи томонидан заргарлик маҳсулотлари яратишнинг иккита муваффакиятли амалга оширилган лойиҳаси. Ўкувчиларнинг биттаси график воситаларни яхширок кўллай олгани учун ҳажм, шакл, ритмларни чизиши оркали график **эскизни** яратади. Сўнгра у график ечимлар оркали лойиҳа макетини яратади ва асл лойиҳани амалга оширади.

Бошка ўкувчи эса ҳажмий шакллар бил яхширок ишлайди ва шунинг учун хам макетлаштириш йули билан шакл яратиш конуниятларини ўзлаштиради, ҳажмни яратиш жараёнида пластикада шакл, силуэт, ритми такорланишларни излайди. Шундан сўнг макет асосида асл лойиҳани амалга оширади.

Бу мисолда ўкувчиларнинг бир хил муаммоларни ҳал этишга индивидуал ёндашишлари намоён бўлишини кузатиш мумкин. Улар ўзларин англамаган холдами ёки педагог ёрдамидами. Ўз индивидуал хусусиятларини тўғри баҳоле олганлар ва лойиҳани амалга оширишда кўллаганлар

Шундай килиб, ижодий ривожланиш жумладан, бадиий ривожланиш у ёки бу фаолият шахс қобилиятларининг ривожланиши билан боғлик. Бадиий қобилият компонентлари орасида ўкувчиларнинг ижодий ривожланишлари учун мухим аҳамиятли **бўлган** куйидаги компонентларни ажратиб **кўрсатиш** мумкин: материални умумлаштириш қобилияти, ташки кўринишлардаги тафовутларда асосий моҳиятни ажратади билиш улардаги умумийликни кўра олиш; шартли белгилар билан ишлай олиш қобилияти; фикрлашнинг мослашувчанлиги, фикрлашни бошка йўналишга кўчира билиш қобилияти; бадиий хотира; фазовий тасаввурга эга бўлиш қобилиятидир.

АДАБИЁТЛАР

1. Выготский Л.С. *Воображение и творчество в детском возрасте*. - М.: Просвещение, 1991. – С 93
2. Максимович В.Ф. *Теория и практика подготовки учащихся по художественно-промышленным видам труда в условиях непрерывного образования* (на примере учебных заведений традиционного декоративно-прикладного искусства). - М.: Флинта, 2000. – С 380
3. Мелик-Пашаев А.А. *Об источнике способности человека к художественному творчеству*. Вопросы психологии 1998, №1. - С. 76-82.
4. Паустовский К. Г. *Собрание сочинений*, т.2, М.: 1958. — С. 605
5. Рождественский Ю.В. *Словарь терминов*. Общество. Семиотика. Экономика. Культура. Образование. М.: Флинта: Наука 2003. — С 108
6. Теплов Б.М. Избранные труды. В 2-х томах. Т.2. - М.: Педагогика, 1985.- С 350
7. Shadiev R.D., Kamolov I.B. *Pedagogical model of professional education in jewelry art: basic parameters of the concept*. Austrian Journal of Humanities and Social Sciences. № 11–12. Vienna , 2014. pp 137-142

РЕЗЮМЕ

Известно, что процесс обучения осуществляется путем деления на несколько уровней. В результате создается учащимся возможность изучения и анализа художественно-творческих достижений на каждом этапе. В статье рассмотрены психологические аспекты творческого развития учащихся профессионального обучения в изучении композиций ювелирного искусства.

Ключевые слова: художественный, творчество, процесс, деятельность, профессиональный, образование, ювелирный, композиция, психологический.

RESUME

It is known that process of training is carried out by division into several levels. The possibility of studying and the analysis of art and creative achievements at each stage is a result created by the pupil. In article psychological aspects of creative development of pupils of a vocational education in studying of compositions of jeweler art are considered.

Keywords: art, creativity, process, activity, professional, education, jeweler, composition, psychological.